
Mesijansko Biblijska Studija - 063

BOŽANSTVO MESIJE

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

BOŽANSTVO MESIJE
MBS 063
Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

Sve je kroz nju postalo i bez nje nije postalo ništa što je postalo
(Jovan 1.3)

UVOD

U ovom rukopisu, Božanstvo Mesije i dokazi za to podeljeni su u sedam odvojenih područja, a poslednji deo tretira sa značenjem reči **kenosis**.

I. BOŽANSKA IMENA MESIJE

Prvi dokaz su Božanska imena Mesije. Ješui (Isusu) dana su određena imena, koja ili impliciraju Božanstvo, ili zapravo znače Božanstvo. Postoji sedam takvih Božanskih imena koja se koriste za Isusa na stranicama Novog Zaveta.

A. Bog

Prvo od ovih Božanskih imena je Bog. Ješua je nazvan Bogom u Jovan 1:1: ***U početku je bila Reč, i Reč je bila kod Boga, i Reč je bila Bog.***

U stihu 14, Jovan jasno kaže da je Onaj o kome se govori kada kaže **Reč**, jeste Isus. Stih 1 tvrdi: **Reč je bila kod Boga**, stoga, razlikuje je od Boga. Potom, Jovan kaže: **Reč je bila Bog**. Ovo znači da On jeste taj Bog. Kako je ovo moguće dolazi samo sa razumevanjem Trojstva. On je bio **kod Boga**, znači da Ješua nije Otac, niti je On Duh Sveti, ali **Reč je bila Bog**, jer je On Sin, Druga Osoba Trojstva.

Drugi primer ovog Božanskog imena nalazimo u Jovan 20:28: ***Toma odgovori i reče: moj Gospod i moj Bog.***

Toma je bio učenik koji je sumnjao, videvši vaskrsnutog Isusa, obratio Mu se rečima **moj Gospod i moj Bog**. Ješua nije pokušao da ga ispravi tako da mu kaže: „Toma, ne tako, Ja jesam tvoj Gospod, ali nisam tvoj Bog.”

Treći primer nalazimo u Jevrejima 1:8: ***a za Sina: Tvoj presto, o Bože, stoji doveka i zauvek i žezlo pravičnosti žezlo je Tvoga carstva.***

U ovom stihu, Isus je nazvan Bogom. Pisac Poslanice Jevrejima kaže da se stih kojeg je citirao iz Starog Zaveta, Psalam 45:6, odnosi upravo na Sina. Hebrejski tekst koristi ime **Elohim**, a to znači „Bog”, a Novi Zavet to očigledno prmenjuje na Ješuu.

B. Sin Božiji

Drugi Božanski naziv je Sin Božiji. Kada se ovaj naziv koristi u Engleskom jeziku (kao i u Srpskom; op.prev.), sam po sebi ne implicira Božanstvo, ali umu i razmišljanju drevnih Jevreja bi implicirao upravo to, Božanstvo. Naziv, Sin Božiji

jeste itekako Mesijanska titula, i kao Mesijanska titula, naglašava Njegovo Božanstvo.

Isus je nazvan Sinom Božijim na mnogim mestima. Jedan primer je unutar konteksta Petrovog ispovedanja u Matej 16:16. U Ovom poglavlju, Ješua pita Svoje učenike: **Šta kažu ljudi, ko sam Ja?** Petar odgovara ispred učenika i kaže: **Ti si Hristos, Sin Božiji.** Grčki tekst mnogo snažnije to naglašava, a zvučalo bi: „Ti si Sin Boga, koji živi.” Ovo je primer kada se Božansko ime koristi za Isusa.

C. Gospod

Treće ime za Ješuu koje naglašava Njegovo Božanstvo je Gospod. U Grčkom jeziku, termin „Gospod” (Gospodin), koristi se i za ljude i za Boga. Kada se u Novom Zavetu termin Gospod koristi za Isusa, uvek je to u smislu da se govori o Bogu. Razlog koji nam pokazuje da je ovo istinito je taj, što se tamo gde se koristi termin „Gospod”, za Ješuu, u Novom Zavetu, često je to zapravo prevod pasusa iz Starog Zaveta gde se na istom mestu koristi Božije lično ime, Jahve.

Dva primera gde se Isus naziva Gospodom u smislu Božanstva, u smislu Jahve iz Starog Zaveta su, Matej 22:43-45 i Dela Apostolska 9:17.

D. Alfa i Omega

Četvrto ime koje naglašava Mesijino Božanstvo jeste Alfa i Omega, a to su prvo i poslednje slovo Grčke azbuke. U Otkrivenju 1:8, Ješua je nazvan **Alfa i Omega**, u značenju da je On početak i kraj svih stvari. Ovo se ne razlikuje od izjave koja je iznesena u Jovan 1:1: **U početku je bila Reč ... i Reč je bila Bog.** Drugim rečima, koliko god dugo da postoji Bog, postoji Reč, postoji Mesija. Ukoliko je Mesija postojao oduvek, od večnosti prošle, to znači da On mora da je Bog. Ovo je poanta ovog četvrtog imena, Alfa i Omega; On je početak i On je kraj. Koliko god dugo da postoji Bog, postoji i Sin; Bog je postojao u večnosti prošloj; Sin je postojao u večnosti prošloj. Ako neko ima večno postojanje to znači da je On Bog.

E. Prvi i Poslednji

Peto ime koje naglašava Isusovo Božanstvo nalazimo u Otkrivenju 1:17: **Prvi i Poslednji.** Ovo je jako slično kao Alfa i Omega. I dok Alfa i Omega naglašavaju početak i kraj, u ovom imenu, On je **prvi i poslednji.** On je oduvek postojao i zauvek će da postoji. I ovo, isto tako, jasno implicira Božanstvo.

F. Slika

Šesto ime koje naglašava Božanstvo Mesije nalazimo u Kološanima 1:15: **On je slika nevidljivoga Boga, Prvorođeni nad svim što je stvoreno.**

Reč **slika** znači „prototip”, „slika u svojoj otkrivenoj stvarnosti”. To je vidljiva manifestacija onoga što se ne vidi, konkretno, **nevidljivoga Boga.** On je tačna slika nevidljivoga Boga. On je **slika** u svojoj otkrivenoj realnosti. On je vidljiva

manifestacija nevidljivoga Boga. To je **slika** koja na jedan poseban način naglašava Njegovo Božanstvo.

G. Pravi Odraz

Sedmo i poslednje Božansko ime Mesije nalazimo u Jevrejima 1:3: **On je odsjaj Božije slave i pravi odraz Njegovog bića, koji sve nosi Svojom silnom rečju. Pošto je izvršio očišćenje od greha, seo je zdesna Veličanstvu u visinama.**

Ovo ime je jako slično šestom imenu, ali postoji jedna presudna razlika. Dok je u Kološanima 1:15, On nazvan **slika nevidljivoga Boga**, u ovom stihu, druga Grčka reč je upotrebljena, i ona znači **pravi odraz**. Ovo je slika u smislu otiska dobivenog kada se nešto pritisne o glinu. Kao kada neko uzme nekakav predmet pritisne ga o glinu i onda ga odmakne. Na glini ostaje tačan otisak onoga što je bilo pritisnuto. Kada je Ješua nazvan **pravi odraz**, to znači da je On tačan otisak Božanske prirode. Kako je Otac potpuni Bog, i Sin je isto tako potpuni Bog. Sve što je istina o Božanstvu Oca isto tako jeste istina i o Božanstvu Sina.

II. MESIJINE BOŽANSKE OSOBINE

Drugi dokaz Božanstva Mesije je taj da On poseduje sve osobine Božije, sve Božije attribute. Postoji deset osobina, koje samo Bog ima. Ješua isto tako ima te iste osobine, a to znači da je On isto tako Bog.

A. Večnosti

Prva osobina je osobina večnosti. Osobina večnosti ne znači samo da će On večno da postoji u budućem nećem, jer to je isto tako istina za anđele i za svete. Osobina večnosti znači da je On postojao i u večnoj prošlosti.

Govoreći o Mesiji, Mihej 5:2b kaže: **i njegov je iskon od davnina, od večnih vremena.**

U ovom stihu, Mihej koristi najsnažnije postojeće Hebrejske termine za večnost prošlu kako bi naglasio večnost Mesije.

Jovan 1:1 kaže: **U početku je bila Reč, i Reč je bila kod Boga, i Reč je bila Bog.** Poanta u Jovan 1:1 jeste to, da koliko god dugo da postoji Bog, toliko dugo postoji i Mesija. Zato šta Bog postoji uvek i oduvek, na isti način, Sin postoji uvek i oduvek.

Drugi odlomci koji uče večnost Sina uključuju: Jovan 8:58; Kološani 1:17; i Jevrejima 1:11.

B. Nepromenljivosti

Druga osobina koja naglašava Božanstvo Ješuieno je nepromenljivost; On nikada neće ostariti. Činjenica da je On nepromenljiv znači da se On ne menja. On ostaje isti u Svojoj Božanskoj prirodi bez ikakvog porasta u Njegovoj Božanskoj moći. Nepromenljivosti Mesije uče nas dva odlomka u Poslanici Jevrejima.

Prvi odlomak je Jevrejima 1:10-12: **I: Ti, u početku, Gospode, zemlju utemelji, i nebesa su delo ruku tvojih. Ona će propasti, a ti ostaješ, i sve će kao haljina**

da ostari. I kao plašt ćeš da ih smotaš, i biće promenjeni. A ti si isti, i godine tvoje minuti neće.

Drugi odlomak je u Jevrejima 13:8: **Isus Hristos isti je juče, i danas, i da, zauvek.**

Kontekstualno, ovo se odnosi na Njegovu Božansku prirodu. Isus ima osobinu nepromenljivosti.

C. Samo Postojanje

Treća osobina koja naglašava Njegovo Božanstvo jeste samo postojanje; Njegovo postojanje ne zavisi ni o kome drugom i ni o čemu drugom. Naše postojanje, naša egzistencija zavisi o delu očuvanja koje Gospod čini. Ali Sin ima samo postojanje, prema onome šta nam kaže Jovan 1:1-3: **U početku je bila Reč, i Reč je bila u Boga, i Reč je bila Bog. Ona je u početku bila u Boga. Sve po njoj postade i bez nje ne postade ništa što je postalo.**

Ovi stihovi naglašavaju Njegovo samo postojanje i to tako da On nije stvoren; On je oduvek postojao. Sve što je stvoreno, kroz Njega je došlo u postojanje.

Drugi odlomak koji naglašava Njegovo samo postojanje je Jovan 5:26: **Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi.**

Činjenica da Sin ima život u sebi pokazuje da Sin samo postoji.

D. Život

Četvrta osobina koja naglašava Njegovo Božanstvo jeste osobina života. Jovan 1:4 kaže: **U njoj je bio život, i život beše svetlo ljudima.**

Ovo nije bio život koji je stvoren. Ovo nije bio život koji je generisan kroz prirodne procese; On ima život u Sebi. Ovo naglašava Božanstvenost. Isti zaključak nas se podučava u Jovan 14:6 i u Delima 3:15.

E. Punina Božanstva

Petu Božansku osobinu Mesije nalazimo u Kološanima 2:9: **Jer u njemu telesno prebiva sva punina Božanstva.**

Ova osobina naglašava da sve ono šta je obavezujuće i nužno i ide uz Božanstvo, sve šta dokazuje Božanstvo Oca i Božanstvo Duha, isto tako je istina i za Sina; zato, je On, isto tako, Božanstvo. Sve što je istina o Božanskoj prirodi Oca i Duha, isto tako je istina i za Božansku prirodu Sina.

H. Svetost

Šesta osobina koja naglašava Božanstvo Mesije je osobina svetosti. Ovo nalazimo u Jevrejima 7:26: **Jer takav nam velesveštenik i beše potreban: svet, nedužan, neokaljan, odeljen od grešnikā, i koji postade uzvišeniji od nebesa.**

Ovaj stih jasno uči da Ješua ima svetost unutar Sebe. Svetost koju imaju sveti jeste primenjena svetost; to je svetost koja dolazi od Isusa Mesije. To je svetost koja nam

je uračunata kada nam je „uračunata pravednost”. Ješua nema pravednost koja je primenjena na Njega, niti je uračunata Njemu; Njegova svetost je istinska unutar Njega samog. Zato On ima ovu osobinu svetosti.

G. Suverenost

Sedma osobina Mesije je suverenost; On ima potpunu kontrolu nad svim. Na primer, u Mateju 5:27-28, On ima autoritet da izrekne presudu. Činjenica da Ješua ima autoritet da vrši delo Božije osude dokazuje da je On suveren.

Ovo nas se isto tako podučava u Matej 28:18: **Isus im pristupi i prozbori govoreći: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.**

Isus ovde izjavljuje da Njegov autoritet nije samo na zemlji, već je isto tako i na nebesima.

Ovo nas se podučava i u Jovan 17:2: **kao što si mu dao vlast nad svakim telom, da svima koje si mu dao dade život večni**

Stvorena bića, poput anđela i poput čoveka, nikada ne mogu da daju večni život nekom drugom.

Suverenosti Sina nas se podučava u Delima 2:36; 1. Korinćanima 12:3; Filipljanima 2:9-10; Kološanima 1:18; 1. Petrova 3:22; i Otkrivenje 19:16.

H. Svemoćnost

Osma osobina Mesije jeste svemoćnost; Ješua je svemoguć. To da je svemoguć znači da On mora da bude Bog. Činjenici da On jeste svemoguć uči nas se u Jovan 10:18: **Niko ga od mene ne uzima, nego ga ja sâm od sebe dajem. Vlast imam da ga dam i vlast imam opet da ga uzmem. Tu zapovest sam primio od Oca svoga.**

Činjenica da On ima moć nad Svojim životom, i da Ga uzme i da Ga preda, pokazuje svemoć jedinstvenog nivoa. Svaki čovek ima vlast da oduzme sebi život, ali ne i da podigne sebe nazad u život.

Svemoći Sina nas se podučava u Luka 8:25; 1. Korinćanima 15:25,-28; Filipljanima 3:21; Kološanima 1:16-17; 2. Timoteju 1:12; Jevrejima 1:3; 7:25; Judina 24; i Otkrivenje 1:8.

I. Sveznanje

Deveta osobina Mesije je sveznanje; On zna sve. On zna sve što ima da se zna; On zna svaku stvarnost i svaku mogućnost.

Činjenici da je Isus sveznajuć podučava nas se u: Matej 11:27; Jovan 1:48; 2:25; 10:15; 13:1,11; 16:30; 18:4; 19:28; 1. Korinćanima 4:5; Kološanima 2:3; i Otkrivenje 2:23.

J. Sveprisutnost

Deseta osobina Mesije je Njegova sveprisutnost; On je na svakom mestu u isto vreme. Biti na svakom mestu u isto vreme može biti istina samo za Boga.

Činjenici da je Ješua sveprisutan podučava nas se u: Matej 18:20; 28:20; Jovan 3:13; 14:18,20, i 23.

III. BOŽANSKA DELA MESIJE

Treća grupa dokaza za Isusovo Božanstvo jeste to da On radi dela Božija. Drugim rečima, Ješua čini dela koja samo Bog može da čini. A ako Isus čini dela koja samo Gospod može da čini, još jednom kažemo, to je dokaz Njegovog Božanstva. Postoji šest dela Božijih koja ćemo razmotriti.

A. U Stvaranju

Prvo Božije delo jeste Stvaranje. Stvaranje je delo koje samo Bog može da učini. Pa ipak nam se kaže da je Ješua činio dela Stvaranja u Jovan 1:3 i 10:

Stih 3 kaže: ***Sve po njoj postade i bez nje ne postade ništa što je postalo.***

Stih 10 kaže: ***Na svetu beše, i svet po njemu postade, i svet ga ne upozna.***

Pavle ponovno u 1. Korinćanima 8:6 potvrđuje ono što nas Jovan podučava: ***ali nama je jedan Bog Otac, od koga je sve, a mi za njega; i jedan Gospod Isus Hristos, po kome je sve, i mi po njemu.***

Pavle ponavlja ovu istinu u Kološanima 1:16: ***Jer u njemu je sve stvoreno, što je na nebesima i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo prestolja bilo gospodstva bilo poglavarstva bilo vlasti - sve je po njemu i za njega stvoreno.***

Istu ovu istinu uči nas pisac Poslanice Jevrejima u 1:3 i 10. Iz ovih odlomaka potpuno je jasno da Sin čini delo Stvaranja. To šta čini delo Stvaranja znači da je Bog.

B. U Očuvanju

Drugo delo koje Sin čini je delo Božije u očuvanju.

Ovo se podučava u dva odlomka u Novom Zavetu.

Prvi odlomak je u Kološanima 1:17: ***I on je pre svega i sve u njemu postoji.***

Ovaj stih uči da je Mesija Onaj koji Univerzum drži na okupu i čuva ga. On je „atomski lepak” o kojem naučnici govore da je misterij koji drži atome zajedno i sprečava ih da eksplodiraju u svim pravcima.

Drugi odlomak je u Jevrejima 1:3: ***On, koji je odsjaj slave i otisak bića njegova te sve nosi rečju sile svoje, pošto kroz sebe izvrši očišćenje greha naših, sede zdesna Veličanstvu u visinama.***

Ne samo da je Stvaranje univerzuma delo Božije, već je i očuvanje Stvaranja delo Božije. Isus čini delo očuvanja, a to znači da On mora da jeste Bog.

C. U Oprostu Greha

Treće delo koje Mesija čini, a to je delo koje samo Bog može da učini, jeste to da On oprašta grehe. To što ima autoritet da oprostí grehe naglašava Njegovo Božanstvo. On se vidi kako oprašta grehe u Matej 9:2, 6; Luka 5:24; i 7:47-48.

D. U tome što šalje Duha Svetoga

Četvrto delo koje Mesija čini, a delo je Božije, jeste to da On šalje Duha Svetog prema Jovan 15:26: **A kada dođe Utešitelj, koga ću vam ja poslati od Oca – Duh istine, koji od Oca izlazi – On će da svedoči o meni.**

Da bi neko mogao da pošalje Duha Svetoga, On mora da bude jednak Njemu, ili veći. Duh Sveti je Bog, a to da je Isus sposoban da pošalje Duha Svetog znači da Ješua isto tako mora da bude Bog.

E. U Vaskrsenju

Peto delo, koje je delo Božije, jeste to da će Mesija biti odgovoran da podigne ljude iz mrtvih. On će da bude odgovoran za podizanje i pravednih i nepravednih iz mrtvih prema Jovan 6:40: **I ovo je volja onoga koji me posla: da svako ko vidi Sina i veruje u Njega ima život večni. I ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.** Kako je vaskrsnuće mrtvih delo Božije, to znači da sam Ješua mora da jeste Bog.

F. U Konačnom Sudu

Šesto delo, koje jeste delo Božije, je to da će Mesija izvršiti konačni sud. Kroz stranice Starog Zaveta jasno nas se podučava da će jednog dana Bog provesti konačni sud. To delo koje je pripisano Bogu Ocu u Starom Zavetu, pripisano je Sinu u Novom Zavetu. Očigledno je, da ukoliko Stari Zavet kaže da je Bog odgovoran za konačni sud, a Novi Zavet kaže da je Isus odgovoran za konačni sud, onda Ješua mora biti Bog.

Neki odlomci koji uče da je Isus odgovoran za konačni sud jesu: Matej 25:31-46, tu se govori o sudu Pagana, a Sin je taj koji sudi; u Jovan 5:22-27, Sinu je dana vlast da sudi pravedne i nepravedne; u Delima 17:31, Pavle objavljuje da će jednog dana Bog suditi sve ljude kroz Sina. Isto ovo se podučava u Delima 10:42; II Korinćanima 5:10; i II Timoteju 4:1.

IV. OBOŽAVANJE PRIPISANO MESIJI

Četvrta grupa dokaza, koja se odnosi na Ješuinu Božanstvo, jeste to da je Njemu pripisano obožavanje. Isus je obožavan na način na koji se samo Bog može obožavati. Nadalje, kada je bio obožavan, On je to prihvatio i pozdravio, pokazujući da On tvrdi da je Bog i da prihvata obožavanje koje pripada Bogu.

Neki primeri ovakvih dešavanja su u Matej 14:33; Jovan 9:38; i 20:28. U Jovanu 20:28, Toma, učenik koji je sumnjao, u konačnici je uveren u pogledu Vaskrsnuća. On nije samo poverovao da je Ješua čovek koji je vaskrsnut iz mrtvih, on je verovao

da je Isus „njegov Gospod i njegov Bog”. U celom ovom kontekstu, Ješua nije ispravio Tomu govoreći mu da ne bi trebalo da Njega zove Bogom, niti da mu iskazuje obožavanje koje pripada Bogu. Upravo suprotno, Isus je prihvatio Tomino obožavanje.

Ješua je obožavan poput Boga u Filipljanima 2:10 i u Jevrejima 1:6, gde piše: ***I opet, kad uvede Prvorođenca u svet, reče: I neka mu se poklone svi anđeli Božiji.***

Ne samo da je Isus obožavan od strane ljudi, poput Tome, već je On isto tako obožavan i od anđela. To da je neko obožavan od anđela sasvim jasno implicira Božanstvo obožavanog.

V. DAVANJE BESMRTNOSTI

Peta grupa dokaza za Božanstvo Mesije jeste to da On daje besmrtnost, ili večni život. Činjenica da Sin može dati večni život potpuno jasno pokazuje Njegovo Božanstvo; On ima Božansku sposobnost da daje besmrtnost. Ovo se podučava u četiri odlomka.

Prvi odlomak je Jovan 5:28-29:

Ne čudite se tome, jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti Njegov glas. I izaći će; koji su činili dobro – na vaskrsenje života, a koji su radili zlo – na vaskrsenje osude.

Drugi odlomak je Jovan 6:39-40: ***A ovo je volja Onoga koji me posla: da ne izgubim nijednoga od onih koje mi je dao, nego da ih vaskrsnem u poslednji dan. Jer ovo je volja moga Oca: da svako ko vidi Sina i veruje u Njega ima život večni. I Ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.***

Treći odlomak je Jovan 17:2: ***kao što si mu dao vlast nad svakim telom, da svima koje si mu dao dade život večni.***

I četvrti odlomak jeste u Filipljanima 3:21: ***On će svojom silom – kojom može sve da potčini sebi - preobraziti naše bedno telo i saobraziti ga svom slavnom telu.***

VI. BOŽANSKA POVEZANOST SA TROJSTVOM

Šesta grupa dokaza za Božanstvo Mesije jeste to da je On jako blisko povezan sa Trojstvom na dva načina.

A. Njegova povezanost sa Ocem

Prvo, On je povezan s Ocem na najtesniji i najbliži mogući način. Ovo nas se podučava u dva odlomka.

Prvi odlomak je Jovan 10:30: ***Ja i Otac jedno smo.***

Ovaj stih uči da su Otac i Sin jedan u svojoj suštini, u suštini samog Božanstva.

I drugi odlomak je Jovan 14:23: **Odgovori mu Isus i reče: 'Ako me ko ljubi, držaće moju reč pa će ga ljubiti Otac moj. I k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.**

Primetite da će Otac da se nastani u verniku, i u isto vreme, Sin će da se nastani u verniku. On je povezan sa Ocem u najčvršćoj i najtesnijoj mogućoj povezanosti. Takva povezanost je moguća samo zato jer dele istu Božansku suštinu.

B. Njegova povezanost sa Svetim Duhom

Drugi način na koji nam se pokazuje Njegova Božanska povezanost sa Trojstvom jeste ta da je Isus, takođe, jako usko i jako tesno povezan i sa Ocem i sa Svetim Duhom. Ovo se podučava u Matej 28:19, gde nam je dano Veliko Poslanje. Ješua nam isto tako govori da onaj koji dovede osobu do Gospoda, treba i da krsti tu osobu, u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. U ovom odlomku Isus je potpuno jasno povezan sa Ocem i sa Duhom Svetim.

Još jedan primer koji pokazuje povezanost sa Ocem i sa Duhom Svetim jeste u II Korinćanima 13:14: **Milost Gospoda Isusa Hrista i ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama!**

VII. MESIJINE BOŽANSKE TVRDNJE

Sedma grupa dokaza, o Ješuinom Božanstvu, su Njegovi vlastiti prizivi na Božanstvenost. U svetlu ovih tvrdnji, postoje samo tri mogućnosti da se odlučimo.

Prva mogućnost je ta da je Isus bio lažni učitelj; bio je prevaran. On je znao da to šta podučava nije istina, ali svejedno je to tvrdio.

Druga mogućnost je ta da je Ješua sam sebe varao. I dok je On to tvrdio i verovao u te tvrdnje kao u istinu, On je zapravo varao samog Sebe, a te izjave zapravo nisu istina.

Treća mogućnost je jedina stvarna i istinita Biblijska mogućnost; tvrdnje koje je On iznosio uistinu su istina o Njemu. Koje su to tvrdnje? On je učinio četiri izuzetni i posebne tvrdnje, ili priziva na Božanstvo.

A. O tome da ima najbliži mogući odnos sa Bogom

Prva tvrdnja jeste da On uživa najbliži mogući odnos sa samim Bogom. Ovo se može videti na pet načina.

1. Poznavati Mesiju znači poznavati Boga

Isus je rekao da poznavati Mesiju znači poznavati Boga. Ova izjava je rečena neverniciima prema Jovan 8:19: **Stoga mu govorahu: 'Gde je Otac tvoj?' Isus odgovori: »Niti mene znate niti Oca moga. Da ste Mene znali, i Oca biste moga znali.'**

Napravio je još jednu jako sličnu izjavu u Jovan 14:9: **Reče mu Isus: Toliko sam vremena s vama, a ti me, Filipe, ne poznaješ? Ko je video mene, video je Oca. Pa kako ti kažeš: 'Pokaži nam Oca'?**

2. Videti Mesiju znači videti Boga

Drugi način na koji se On prizivao na ovaj blizak odnos bila je tvrdnja da videti Mesiju znači isto tako i videti Boga. Ovu tvrdnju nalazimo u Jovan 12:45: **i ko vidi mene, vidi onoga koji me poslao.**

Mesija je poslan od Boga. On je rekao da svako ko vidi Njega vidi Onoga koji Ga je poslao, a to znači Boga.

Tvrdnja je isto tako iznesena i u Jovan 14:9: **Reče mu Isus: 'Toliko sam vremena s vama, a ti me, Filipe, ne poznaješ? Ko je video mene, video je Oca. Pa kako ti kažeš: 'Pokaži nam Oca?'**

3. Primiti Mesiju znači primiti Boga

Treći način po kojem je On tvrdio da uživa najbliži mogući odnos sa Bogom bilo je Njegovo učenje da primiti Mesiju znači primiti Boga. Ovu tvrdnju nalazimo u Marko 9:37: **Ko god jedno od ovakve dece primi u moje ime, mene prima. I ko god mene primi, ne prima mene, nego onoga koji me posla.**

Onaj koji je poslao Mesiju jeste Bog. Primiti Mesiju znači primiti Boga.

4. Častiti Mesiju znači častiti Boga

Četvrti način na koji Isus iznosi tvrdnju o najbližem mogućem odnosu sa Bogom jeste Njegovo učenje da častiti Mesiju znači častiti Boga. Ova tvrdnja je izrečena u Jovan 5:23: **Da svi časte Sina kao što časte Oca. Ko ne časti Sina, ne časti ni Oca koji ga posla.**

Ne častiti Sina znači ne častiti Oca, a davati čast Sinu, znači davati čast Ocu.

5. U tome da ima Jedinствeno Jedno sa Bogom

Peti način na koji je On tvrdio da ima najbliži mogući odnos sa Bogom jeste Njegova jasna tvrdnja o tome da ima jedinstveno jedno sa Ocem. Ješua ovo tvrdi u Jovan 10:30: **Ja i Otac jedno smo.**

B. U tome da je Objekt Vere koja Spašava

Druga tvrdnja o Božanstvu, koju je napravio Mesija, jeste ta da je tvrdio da je On objekt vere koja spašava. On je izrekao ovu tvrdnju u Matej 11:28: **Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vam dati odmor.**

Ponovo iznosi ovu tvrdnju u Jovan 3:36: ***Ko veruje u Sina, ima život večni, a ko ne veruje Sinu, neće videti života, nego gnev Božiji ostaje na njemu.***

Ponovo ovo uči u Jovan 14:1: ***Neka se ne uznemiruje srce vaše! Verujte u Boga i u mene verujte!***

Isto i u Jovan 17:3: ***A ovo je večni život: da poznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i onoga koga si poslao - Isusa Hrista.***

C. U tome da ima Apsolutnu Vlast nad Svojim sledbenicima

Njegova treća tvrdnja o Božanstvu jeste u tome da On ima apsolutni autoritet nad Svojim sledbenicima. Ovo je iznešeno u Matej 10:37-39, gde On izjavljuje apsolutan autoritet nad onima koji Njega poseduju kao Gospoda.

D. U tome da ima Suverenitet nad Zakonima i nad Institucijama Božijim

Njegova četvrta tvrdnja o Božanstvu jeste u tome da On ima suverenitet nad zakonima i institucijama Božijim.

Neki primeri za ovo su: prvo, da On izjavljuje Gospodstvo nad Hramom u Matej 12:6; drugo, On izjavljuje Gospodstvo nad Šabatom u Matej 12:8; treće, On izjavljuje Gospodstvo nad Carstvom Božijim u Matej 16:19; četvrto, On izjavljuje da je Gospod nad savezom u Matej 26:28; i peto, On izjavljuje apsolutan suverenitet nad zakonima i institucijama Božijim.

VIII. ZNAČENJE TERMINA KENOZA

Kada govorimo o Božanstvu Mesije, svakako treba da raspravimo Filipljanima 2:5-11. Ovaj odlomak govori o nečem što teolozi nazivaju „kenoza”. Ovaj termin se koristi zbog toga što Grčka reč koju nalazimo u jednom od ovih stihova jeste reč iz koje ***kenoza*** vuče svoje korene. To je reč koja znači „isprazniti samog sebe”, „isprazniti”, ili „evakuisati”. Nekakav oblik „ispražnjenja” se dogodio u vremenu kada se Sin utelovio. Neki podučavaju da je Ješua ispraznio Sebe, ono čega se On odrekao kada je postao čovek, jeste to da bude Bog. Ukoliko je uopšte moguće za nekog da prestane da bude Bog, onda ta osoba uopšte više i nije Bog, zar ne? Da li ovaj odlomak uči da se Isus odrekao Svog Božanstva dok je bio na zemlji, i to tako da On više nije ni bio Bog? Ili nas se ovde pokušava podučiti nešto drugo? Na ova pitanja se može odgovoriti nakon što proučimo tekst.

U ovom odlomku, stih 5 je prelazna izjava između onoga što je rečeno u stihovima 1-4 i onoga što će biti rečeno u stihovima 6-11.

Stih 5 kaže: ***neka u vama bude ona misao koja je i u Hristu Isusu.***

Ovo je sadašnje vreme, prezent, i Pavle govori „imajte na umu” i „imajte Mesijin um”. Mesiju treba da se oponaša u smislu da treba da bude nešto po navici, svakodnevno usmeravanje misli i uma na sličnost vrlinama Mesijinim.

Prvi deo stiha 6 naglašava Njegovo pred postojanje kada kaže: **koji se, premda u obličju Božijem.**

Način na koji je On oduvek postojao u večnosti prošloj jeste **u obličju Božijem.** Ovde se radi o neprestanom, večnom postojanju. Ješua je pred postojao **u obličju Božijem**, pre nego je postao čovek. Postojati **u obličju Božijem** znači biti sam Bog Lično.

Uistinu, u drugom delu stiha 6, Njegovo Božanstvo potpuno se jasno podučava: **nije smatrao plenom svoju jednakost s Bogom.**

I dok prvi deo stiha 6 uči pred postojanje Isusa, drugi deo stiha uči Njegovu **jednakost s Bogom.** On je postojao u formi koja u svojoj prirodi znači biti jednak s Bogom. Biti jednak s Bogom znači biti Bog. Misao koja je bila u Mesiji, išla je u tom pravcu da On nije smatrao Svoje uzvišeno, jednako s Bogom postojanje, dopuštanjem da za Sebe poput plena ugrabi slavu; slavu koja dolazi sa činjenicom da jeste Bog. Drugim rečima, On nije smatrao Svoju **jednakost s Bogom** kao nešto što će da koristi sebično za Svoje obilje. On je bio voljan da postoji u drugačijoj formi, ili obličju, a ne **u obličju Božijem.**

Koja je to forma, koje obličje, govori nam stih 7, gde nas se uči o Utelovljenju Mesije: **nego je samog sebe (ispraznio) obezvređio uzevši obličje sluga i postavši ljudima sličan.**

Ima dve stvari koje treba da se primete u ovom stihu. Za početak, da primetimo ono šta ovaj stih ne kaže, u vezi sa činom samo ispraznjenja (samo obezvređivanja). Mesija nije Sebe ispraznio od obličja Božijeg, niti je obličje Božije zamenio za sličnost sa ljudima. Koncept nije „da preda”, već je koncept „da nadoda”. Izjava u Grčkom tekstu **nego je samog sebe (ispraznio) obezvređio**, sama po sebi nije potpuna. Ono što sledi dalje u rečenici opisuje prirodu Njegovog Ponizjenja u tome da je On na Sebe nadodao, **uzevši obličje sluga i postavši ljudima sličan. Obličje sluga** nije zamena umesto obličja Božijeg, nije zamena za to što je bio jednak sa Bogom, već je dodatak na to. Slika koja nam se daje jeste da je On nadodao na Svoju Božansku formu; On je uzeo na Sebe nadodao čovečnost.

Drugo, od čega je On onda Sebe ispraznio, ako nije ispraznio Sebe od obličja Božijeg, ili od Svoje jednakosti sa Bogom? Odgovor je da je On ispraznio Sebe od prava da nezavisno koristi ovih deset atributa, osobina, o kojima smo prethodno govorili u ovom rukopisu. Kao Bog, On ima savršeno pravo da nezavisno koristi sve ove osobine, ali On ih više neće koristiti, osim u skladu sa voljom Boga Oca.

To je razlog zašto pisac kaže da On nije na Sebe uzeo samo oblik sličan čoveku, već posebno naglašava **obličje sluga**, ulogu sluga. Naravno, sluga jeste i znači neko ko nad sobom ima gospodara kome se podlaže i koga sluša. To je slika od čega je On ispraznio Sebe; On je ispraznio Sebe od nezavisnog prava da koristi Svoje Božanske osobine. On je sada postao zemaljski sluga Boga Oca. On će sada koristiti Svoje osobine, attribute, samo u skladu sa voljom Boga Oca. On neće da koristi Svoju svemoćnost, osim ako Bog Otac to hoće. On neće da koristi Svoje sveznanje, osim ako Bog Otac to hoće. Kao posledica toga, ima stvari koje Isus nije znao u Svojoj čovečnosti. Na primer, On nije znao kada će da se dogodi Njegov povratak. Razlog zašto On to nije znao jeste taj što On nije koristio Svoju osobinu sveznanja, jer volja Boga Oca za Njega je bila da je ne koristi. Kada je Ješua postao čovek, On nije postao manji od Boga. Već, kada je postao čovek, On je na sebe uzeo čovečnost kao dodatak na Svoje Božanstvo.

Stih 8 opisuje Njegovo Razapinjanje na Krst: ***I našavši se u obličju poput čoveka, ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, i to do smrti na krstu.***

Stanje Isusa kada su Ga ljudi posmatrali bilo je, ***u obličju poput čoveka***. Kada je ljudska rasa posmatrala Isusa nisu Ga videli u Njegovoj Božanskoj suštini; videli su Ga poput ljudskog bića. Od strane svih, On je bio prepoznat kao čovek. Ovo je bio deo Njegovog Ponizjenja, deo Njegove poslušnosti Bogu Ocu. On je ispraznio Sebe od Svoje svemoći i to tako da nije koristio Svoju svemoćnost da bi onemogućio ljudima da Ga usmrte.

Zato što je Sin bio voljan da se preda, nije mogao da postoji u samo obličju Božijem, niti je zamenio to obličje za obličje čoveka, već je nadodao na Sebe obličje čoveka.

Zato što je bio voljan da isprazni Sebe na taj način, ovde, u stihovima 9-11, nalazimo obećanje o Njegovom Uzvišenju: ***Zato Bog njega i preuzvisi, i darova mu ime koje je iznad svakoga imena, da se u imenu Isusovu prigne svako koleno onih na nebu i na zemlji i pod zemljom, i da svaki jezik prizna: 'Isus Hristos jeste Gospod!' - na slavu Boga Oca.***

Kao rezultat toga, On je uzvišen nakon što je uzdignut na Nebo. U stihu 9, On je podignut iz mrtvih na neuobičajeno dostojanstvo i moć. U stihu 10, nalazimo prepoznavanje Njegovog sveopšteg suvereniteta. I u stihu 11, u konačnici će biti sveopšte odavanje časti Mesiji kao Gospodu. Šta onda ***kenoza*** znači? Prvo, to ne znači da je On svukao sa Sebe obličje Božije, Drugo, to znači da je On ostavio u stranu nezavisno korištenje Svojih Božanskih osobina, kojima se obličje Božije izražava samo po sebi. Umesto toga, uzeo je na Sebe pretpostavljeno ljudsko obličje, telo, i prirodu posredstvom Utelovljenja i Devičanskog Rođenja. Samo praznjenje donelo je promenu statusa iz položaja Boga na položaj sluge. U toj razmeni, On nije svukao sa Sebe ili predao Svoje Božanstvo. U Svom ljudskom obličju, On je zadržao sve osobine Svog Božanstva, ali On nikada nije očitovao Svoje Božanstvo odvojeno od Očeve volje. Stoga, čak i u Svom zemaljskom proputovanju poput čoveka, On je i dalje ostao Bog.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012. Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2018.